

De vertaling van deze pagina is automatisch geproduceerd met behulp van machinevertaling [\[Link\]](#). Machinevertalingen kunnen fouten bevatten die de duidelijkheid en nauwkeurigheid van de informatie kunnen schaden; de Ombudsman kan niet aansprakelijk worden gehouden voor eventuele afwijkingen. Voor de grootste mate van betrouwbaarheid en rechtszekerheid wordt verwezen naar de bronversie in het Engels (klik op de link hierboven). Meer informatie vindt u in ons taal- en vertaalbeleid [\[Link\]](#).

Aanbeveling over de weigering van de Europese Commissie om het publiek toegang te verlenen tot documenten betreffende de naleving van duurzaamheidscriteria voor biobrandstoffen in het kader van de richtlijn hernieuwbare energie (zaak 1527/2020/DL)

Aanbeveling

Zaak 1527/2020/DL - Geopend op 24/09/2020 - Aanbeveling omtrent 08/11/2021 - Besluit over 14/03/2022 - Betrokken instelling Europese Commissie (Wanbeheer vastgesteld) |

Klager, die werkzaam is in de biobrandstoffensector, verklaarde dat hij deze informatie wenste te verkrijgen om mogelijke wijdverbreide fraude in de UCO-sector te monitoren, wat negatieve gevolgen kan hebben voor tropische bossen, biodiversiteit, klimaat en de EU-sector voor de inzameling en recycling van gebruikte olie.

De klager verzocht het publiek toegang te krijgen tot een lijst van alle landen van oorsprong van gebruikte bakolie (UCO) voor de jaren 2016 tot 2019, samen met de hoeveelheden UCO-grondstoffen die voor elk land voor elk jaar zijn verzameld, zoals gerapporteerd door de vrijwillige certificeringsregelingen voor de duurzaamheid van biobrandstoffen aan de Europese Commissie in het kader van de richtlijn hernieuwbare energie.

De Commissie verklaarde dat zij geen documenten had die overeenstemmen met het verzoek van klager.

De Ombudsman constateerde dat de Commissie beschikte over gedetailleerde informatie over de landen van herkomst en de verzamelde volumes van de UCO. Deze informatie was niet in één enkel document opgenomen, maar veeleer verspreid over een aantal documenten. Aangezien klager geïnteresseerd was in het ontvangen van de gevraagde informatie, zelfs als deze niet in één enkel document was opgenomen, stelde de Ombudsman voor dat de Commissie de documenten die zij wel bezit met het oog op de openbaarmaking ervan zou

herzien.

De Commissie heeft dit voorstel voor een oplossing niet aanvaard.

De Ombudsman is zowel bezorgd als teleurgesteld over het antwoord van de Commissie. In plaats van gebruik te maken van de gelegenheid om het fundamentele recht van klager op toegang tot documenten te waarborgen, herhaalde de Commissie dat zij geen documenten bezit die met het verzoek overeenstemmen en weigerde zij de gevraagde documenten te herzien. De Ombudsman kan niet anders dan van mening zijn dat het antwoord van de Commissie blijk geeft van een weloverwogen en onverklaarbare weigering om deze zaak te beslechten. Dit is met name zorgwekkend in het licht van de bezorgdheid die de afgelopen jaren is geuit over de milieueffecten van de invoer van UCO door de EU.

Bijgevolg concludeerde de Ombudsman dat de weigering van de Commissie om de documenten te herzien neerkwam op wanbeheer. Ze deed een overeenkomstige aanbeveling.

Opgesteld overeenkomstig artikel 4, lid 1, van het Statuut van de Europese Ombudsman [1]

Achtergrond van de klacht

1. De richtlijn hernieuwbare energie (RED) [2] van 2009 bevat streefcijfers voor de lidstaten met betrekking tot de productie van energie uit hernieuwbare bronnen. Om deze doelstellingen te bereiken, is de RED voorstander van het gebruik van bepaalde soorten op afval gebaseerde grondstoffen, zoals gebruikte kookoliën (UCO), voor de productie van biobrandstoffen [3]. Zij doet dit door toe te staan dat deze soorten grondstoffen tweemaal worden meegeteld voor de relevante streefcijfers [4].

2. De RED voorziet in de invoering van „vrijwillige certificeringsregelingen” om na te gaan of aan de duurzaamheidscriteria van de richtlijn wordt voldaan. [5] Vrijwillige regelingen zijn particuliere entiteiten die door de Europese Commissie of de EU-lidstaten worden erkend. [6] Zij dienen bij de Commissie jaarlijkse verslagen in over de productie en invoer van grondstoffen en biobrandstoffen die zij certificeren. De verslagen bevatten de volgende informatie: het producttype, het land van oorsprong, de grondstof, het kalenderjaar en de waarde in ton biobrandstoffen en grondstoffen. UCO is een van de genoemde soorten grondstoffen. [7]

3. Klager verzocht de Commissie om toegang van het publiek [8] tot „documenten die de volgende informatie bevatten: Een lijst van alle landen van oorsprong van gebruikte kookolie (UCO) voor de jaren 2016, 2017, 2018 en 2019, samen met de volumes UCO-grondstoffen die voor elk land van oorsprong voor elk jaar zijn verzameld, zoals gerapporteerd aan de Europese Commissie door alle vrijwillige certificeringsregelingen voor de duurzaamheid van biobrandstoffen in het kader van de richtlijn hernieuwbare energie”.

4. De Commissie antwoordde dat zij weliswaar dergelijke gegevens heeft verzameld, maar niet

in het bezit was van een document dat zou overeenstemmen met het verzoek van klager. Zij verklaarde in het bijzonder dat zij geen documenten heeft overgelegd die de door klager gevraagde informatie uit de verslagen waarover de Commissie beschikt, zouden „onttrekken”.

5. Klager heeft vervolgens de Commissie verzocht haar besluit te herzien. [9] Hij verklaarde dat de door hem gevraagde informatie in het bezit is van de Commissie in een gemakkelijk toegankelijk formaat, zoals tekstbestand, eenvoudige databank of Excel-blad, en dat het niet meer dan een paar ogenblikken nodig zou zijn om het te kopiëren en aan hem ter beschikking te stellen. Hij zei dat alle gevraagde informatie voor de Commissie wordt verzameld door een enkele organisatie genaamd „International Sustainability & Carbon Certification” (ISCC), die gebruikmaakte van een eenvoudig onlinesysteem voor het verzamelen van de gegevens. Hij gaf een link naar de ISCC-website [10] waarin wordt verklaard dat volgens de richtlijn hernieuwbare energie elke erkende vrijwillige certificeringsregeling jaarlijks een verslag aan de Commissie moet doen toekomen. In dit verslag moeten de hoeveelheden duurzaam materiaal (grondstoffen en uiteindelijke biobrandstoffen) die in het voorgaande kalenderjaar door de regeling zijn gecertificeerd, worden opgenomen. Om aan deze wettelijke verplichting te voldoen, is ISCC verplicht om de gegevens te verzamelen van de ISCC-systeemgebruikers die op elk moment in 2020 zijn gecertificeerd.

6. Bij gebreke van een antwoord wendde klager zich tot de Ombudsman. De Ombudsman heeft een onderzoek geopend naar de wijze waarop de Commissie het verzoek van klager heeft behandeld. Het onderzoeksteam heeft een vergadering met de Commissie gehouden en een steekproef van de door de vrijwillige regelingen aan haar voorgelegde verslagen geïnspecteerd. De Commissie heeft vervolgens ook een confirmatief besluit genomen, waarin zij haar oorspronkelijke standpunt bevestigde.

Voorstel van de Ombudsman voor een oplossing

7. Na de inspectie van documenten heeft de Ombudsman bevestigd dat de Commissie beschikt over gedetailleerde informatie over de landen van herkomst en de hoeveelheden UCO die zijn verzameld voor de jaren waarvoor klager om toegang heeft verzocht. Zij merkt op dat de Commissie niet over één enkel document beschikt dat alle gevraagde informatie bevat, maar dat de informatie over een aantal documenten is verspreid.

8. Aangezien klager aangaf dat hij geïnteresseerd was in het ontvangen van de betrokken informatie, ook al was deze niet in één enkel document opgenomen, deed de Ombudsman het volgende voorstel voor een oplossing [11] :

De Commissie moet de documenten die zij wel bezit met de landen van oorsprong en de relevante productie- en invoerhoeveelheden van gebruikte bakolie voor de door de klager aangegeven periode, herzien om deze bekend te maken.

9. De Ombudsman was van mening dat het aan de Commissie was om te beoordelen of de informatie in deze documenten beschermd is op grond van de EU-regels inzake toegang van

het publiek en dus moet worden bewerkt. Dat gezegd hebbende, heeft de Ombudsman geoordeeld dat de gronden voor weigering van toegang restrictief moeten worden geïnterpreteerd, aangezien de gegevens over de hoeveelheden UCO-grondstoffen moeten worden beschouwd als informatie met betrekking tot emissies in het milieu [12] .

10. De Commissie heeft het voorstel van de Ombudsman voor een oplossing niet aanvaard.

11. In haar antwoord herhaalde de Commissie dat zij geen enkel document bezit dat overeenstemt met het verzoek van klager. De Commissie heeft de documenten met de landen van oorsprong, de omvang van de productie en de invoer van UCO niet openbaar gemaakt, aangezien zij niet onder het oorspronkelijke verzoek vielen. Bovendien had zij begrepen dat klager geen toegang wilde tot een aantal documenten, die elk slechts enkele informatie bevatten.

12. De Commissie zei ook dat zij onlangs een nieuw verslag heeft gepubliceerd [13] over de werking van de vrijwillige regelingen, dat gegevens bevat over de oorsprong van gebruikte bakolie die wordt gebruikt voor de productie van biobrandstoffen, alsmede een beoordeling van de gegevens. Indien klager van mening is dat de in dit verslag gepubliceerde gegevens niet toereikend zijn, kan hij een nieuw verzoek indienen om toegang tot de verslagen die door de vrijwillige regelingen bij de Commissie zijn ingediend overeenkomstig de richtlijn hernieuwbare energie.

13. Klager achtte het duidelijk dat de Commissie wel over de documenten beschikt die met zijn verzoek overeenstemmen. Hij betoogde dat de Commissie hem op geen enkel moment tijdens het proces had bijgestaan.[14] In plaats daarvan heeft het ten onrechte het proces meerdere malen vertraagd, waardoor hij de documenten meer dan een jaar en vier maanden afwachtte. Klager achtte het voorstel van de Commissie om een nieuw verzoek om toegang in te dienen onnodig en tijdrovend.

Beoordeling van de Ombudsman na het voorstel voor een oplossing

14. De Ombudsman is teleurgesteld dat de Commissie haar voorstel heeft verworpen.

15. De Commissie bewaart de door de klager gevraagde gegevens, zij het niet in één enkel document.

16. In haar eerste antwoord aan de klager beperkte de Commissie zich ertoe te verklaren wat zij niet had, namelijk één enkel document met alle informatie die de klager wilde. Hij bevestigde niet welke documenten hij had. Het heeft ook niet bevestigd dat het ruwe gegevens in een database had.

17. Vervolgens heeft klager geantwoord wat hij wilde en waar hij kon worden gevonden (zie punt 5 hierboven). Het staat vast dat de Commissie beschikt over de verslagen waarnaar klager

in zijn antwoord op het oorspronkelijke verzoek heeft verwezen.

18. In de EU-regels inzake de toegang van het publiek tot documenten is bepaald dat indien een verzoek niet nauwkeurig genoeg is, de instelling de verzoeker om verduidelijking van het verzoek verzoekt en de verzoeker daarbij bijstaat. [15]

19. De bewoordingen van deze bepaling houden in dat een verzoeker het recht heeft om een verzoek te verduidelijken. Het is ook impliciet in deze bepaling dat een instelling naar behoren rekening moet houden met eventuele verduidelijkingen die de verzoeker in de loop van de procedure heeft aangebracht.

20. In de onderhavige zaak verduidelijkte klager welke documenten hij nodig had in het bezit van de Commissie. Hoewel de Commissie klager niet om verduidelijking heeft gevraagd, heeft hij de Commissie informatie verstrekt om haar te helpen deze documenten te identificeren en te lokaliseren. Deze verduidelijkingen gaven duidelijk aan tot welke documenten de klager toegang wenste te krijgen.

21. De Commissie heeft in haar confirmatief antwoord geen rekening gehouden met deze verduidelijkingen. Dit is in strijd met de beginselen van burgervriendelijkheid en servicegerichtheid die de EU-administratie beheersen.

22. De Ombudsman heeft een voorstel gedaan voor een oplossing om de Commissie een andere gelegenheid te bieden om deze zaak te beslechten door de documenten die zij bezat met de gevraagde informatie te herzien. In plaats van van de gelegenheid gebruik te maken om het fundamentele recht van klager op toegang tot documenten te waarborgen, herhaalde de Commissie eenvoudigweg dat zij geen met het verzoek overeenstemmend document bezit. De Ombudsman kan niet anders dan van mening zijn dat het antwoord van de Commissie blijkt geeft van onwil om deze zaak te beslechten.

23. Met betrekking tot de verklaring van de Commissie in haar antwoord op het voorstel van de Ombudsman voor een oplossing dat klager een nieuw verzoek om toegang tot de verslagen van de vrijwillige regelingen zou kunnen indienen, herinnert de Ombudsman eraan dat klager zijn eerste verzoek in april 2020 heeft ingediend. Het zou voor de Commissie nuttiger zijn geweest om met het voorstel voor een oplossing in te gaan, in plaats van de klager uit te nodigen een nieuw verzoek in te dienen.

24. De reden van klager om toegang te vragen tot de gevraagde informatie was om mogelijke fraude in de UCO-sector te monitoren. De Ombudsman is van mening dat openbaarmaking van deze documenten dus een algemeen belang zou dienen en de toezichthoudende rol van de Commissie zou kunnen ondersteunen. Dit is met name belangrijk gezien de bezorgdheid van het publiek in de afgelopen jaren over de invoer van UCO door de EU en de gevolgen daarvan voor het milieu.

25. Daarom is de Ombudsman van oordeel dat het verzuim van de Commissie om met klager samen te werken en rekening te houden met zijn verduidelijkingen met betrekking

tot de documenten waartoe hij toegang wenste te verkrijgen, wanbeheer vormde .

26. De Ombudsman roept de Commissie nogmaals op om, in het belang van haar toezegging om het recht op toegang van het publiek tot documenten en de beginselen van burgervriendelijkheid en servicegerichtheid volledig uit te voeren, de betrokken documenten te herzien met het oog op de openbaarmaking ervan.

Aanbeveling

Op basis van het onderzoek naar deze klacht doet de Ombudsman de volgende aanbeveling aan de Europese Commissie:

De Europese Commissie moet met de klager samenwerken, rekening houdend met zijn verduidelijkingen en de documenten die zij bezit met daarin de landen van oorsprong en de relevante productie- en invoerhoeveelheden van gebruikte bakolie voor de door de klager aangegeven periode herzien om deze bekend te maken.

De Europese Commissie en de klager zullen van deze aanbeveling in kennis worden gesteld. Overeenkomstig artikel 4, lid 2, van het Statuut van de Europese Ombudsman zendt de Europese Commissie uiterlijk op **4 februari 2022** een uitvoerig gemotiveerd advies.

Emily O'Reilly Europese Ombudsman

Straatsburg, 08/11/2021

[1] Beschikbaar op:

https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.L_.2021.253.01.0001.01.ENG&toc=OJ%3AL%3
[Link].

[2] Richtlijn 2009/28/EG ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen, beschikbaar op:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02009L0028-20151005> [Link].

[3] Artikel 17 van Richtlijn 2009/28/EG.

[4] Zie bijlage IX bij Richtlijn 2009/28/EG.

[5] Artikel 18 van Richtlijn 2009/28/EG, zie ook

https://ec.europa.eu/energy/topics/renewableenergy/biofuels/voluntary-schemes_en [Link].

[6] Artikel 18 van Richtlijn 2009/28/EG.

[7] Zie

https://ec.europa.eu/energy/topics/renewable-energy/biofuels/voluntary-schemes_en#documents [Link].

[8] Krachtens Verordening 1049/2001 inzake de toegang van het publiek tot het Europees Parlement, de Raad en de Commissie

documenten, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex:32001R1049> [Link].

[9] Hij heeft overeenkomstig artikel 7, lid 2, van Verordening 1049/2001 een „bevestigd verzoek” ingediend.

[10] <https://www.iscc-system.org/> [Link].

[11] Voor nadere informatie over de achtergrond van de klacht, de argumenten van partijen en het onderzoek van de Ombudsman, zie de volledige tekst van het voorstel van de Ombudsman voor een oplossing, te vinden op:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/doc/correspondence/en/145658> [Link].

[12] Artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1367/2006 betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden op de communautaire instellingen en organen, <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1367/oj> [Link].

[13]

<https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/86eb1ce8-11b5-11eb-9a54-01aa75ed71a1> [Link].

[14] Overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Verordening 1049/2001.

[15] Artikel 6, lid 2, van Verordening 1049/2001.